

Welkom allen

Wij zijn vanavond bijeen om een hele mooie penning uit te reiken, vernoemd naar een markante persoonlijk. De Hans Nobel Courage! penning. Deze penning hebben wij na de dood van Hans in het leven geroepen. Hans was bestuurslid en medeoprichter van VPHuisartsen en overleed op 14 januari 2017 op 67 jarige leeftijd.

De penning wordt -zoals u weet- gegeven aan een persoon of instantie die zich heeft ingespannen voor het gedachtegoed van de Vereniging Praktijkhoudende Huisartsen in het algemeen, en van Hans Nobel in het bijzonder; het behoud van de kernwaarden van het huisartsvak en de rol van de huisarts als 'familiedokter'.

De nominatie, die in december 2018, van start ging, leverde ons 8 genomineerden op. Genomineerden die zich verdienstelijk hebben gemaakt en hun nek hebben uitgestoken binnen diverse gebieden van ons vak, en die op hun eigen wijze bewakers van onze waarden zijn.

Zo waren Toosje Valkenburg, Peter de Groof genomineerd. Beide onder andere landelijk actief binnen HRMO.

In West-Friesland was daar Danielle, waarover straks meer, en in Groningen Frank Beltman, die tot afgelopen januari medisch manager van de Groninger Huisartsen coöperatie was, naar ik begrepen heb de grootste zorggroep van NL. Mensen dus die met name regionaal actief zijn, al dan niet bestuurlijk.

Maar ook personen die in landelijke besturen of zakelijk hun toegevoegde waarde leveren aan ons vak (zo werden Mirella Buurman van onder andere LHOV, onze eigen Rinske van de Goor, en Jan Huizinga van HuisartsVandaag genomineerd).

Tenslotte ook personen die in de media op hun eigen manier een rol spelen in het uitdragen van de kernwaarden van ons vak, middels het zoeken of krijgen van aandacht, en voor die kernwaarden de strijd aan willen gaan, willen vechten. De namen die hier voorgedragen werden waren de vogelvrije huisarts Glenn Mitrasing, en Anneke Tromp, weduwe van Nico, die eerherstel afdwong voor haar echtgenoot. Over vechten gesproken!

Bij deze laatste genomineerde gaat het misschien niet eens zo zeer over de kernwaarden van het huisartsvak, maar veel meer ook over de kwetsbaarheid die je als huisarts soms kan en zal ervaren, bijvoorbeeld in zaken rondom het levenseinde. Over de tragiek die dat met zich mee kan brengen, over het tuchtcollege, over het persoonlijk onnodig vervolgd worden. Begrijp me niet verkeerd: rekenschap afleggen mag, maar een heksenjacht zou niet echt meer van deze tijd moeten zijn.

Bij het eerste juryoverleg kwamen we al snel op een top 3 van potentiële winnaars. Bij het uiteindelijke besluit heeft, naast enkele zaken waar ik zo meteen verder op in zal gaan, met name ook de grote actualiteit meegespeeld van de problematiek rondom de ANW-zorg.

En daarom kon heel Nederland op 11 februari op onze website, en op 12 februari in het Noord-Hollands dagblad, lezen wie de winnares was van de Hans Nobel Courage penning 2019: Danielle van Oostendorp.

Danielle, voor jou -en Bart, jouw echtgenoot en inspirator-, een speciaal en warm welkom vanavond.

Wie is Danielle. En wat is er dan zo bijzonder aan wat zij gedaan heeft? Daar zal ik kort op in proberen te gaan.

Daarbij voor uw aller duidelijkheid: ik zie Danielle vanavond voor het eerst 'live', daarvoor alleen op foto's links en rechts bij elkaar gegoogled, en ik heb haar eenmaal aan de telefoon gehad, toen ik haar mocht mededelen dat ze de winnares was, en zij blij verrast verkondigde dat ze niet van het bestaan van de prijs af wist.

Ik heb dus her en der wat persoonlijke informatie over Danielle moeten vergaren. Dus als er ergens iets niet klopt in mijn verhaal, zal ik u na afloop van de avond mijn bronnen prijsgeven.

Danielle, jij runt met je echtgenoot Bart sedert 1996 de apotheekhoudende huisartsenpraktijk Ursem. Ja ik moest het ook even opzoeken.... Ursem is een dorp met ruim 2900 inwoners in de gemeente Koggenland en voor een klein deel in de gemeente Alkmaar, in Noord-Holland.

Na eerst nabij de praktijk te hebben gewoond, zijn jullie nu woonachtig in Alkmaar, op een kwartiertje afstand van de praktijk.

Je bent actief lid van de HAGRO de Waterling en altijd gedreven bezig om de huisartsenzorg beter te maken. Bart is naast huisarts ook kaderarts CVRM.

Sinds jaar en dag ben je ook de bepalende persoon én de drijfveer achter de Werkgroep Deskundigheidsbevordering Huisartsen (WDH), die jaarlijks de meerdaagse nascholing van de West-Friese huisartsen organiseert.

Daarnaast was je bij DOKH, een nascholingsorganisatie in Noord-Holland, opleider van triagistes en ben je daar ook medisch adviseur van de kwaliteitscommissie geweest. Je organiseerde ook regelmatig bijeenkomsten voor huisartsen en specialisten (de zogenaamde DUO-dagen)

Verder ben je nog actief lid van de Westfriese HuisartsenOrganisatie WFHO.

Kortom: je bent een zeer gedreven, maar naar zeggen nuchtere en strijdbare huisarts. Maar ook een huisarts die kritisch naar je vak en je eigen handelen durft te kijken.

Zo kwam ik een mooi verhaal tegen in een Arts en auto in 2015: het was het verhaal van een pte met borstkanker die was opgegeven en met alternatieve behandelingen zoals zilverinjecties, en voetmassages met koperzalf, haar laatste fase op haar eigen wijze zin gaf en draaglijk maakte. Je eindigt het artikel met: *"Het heeft me doen afvragen: geven wij met onze medische bemoeienissen wel altijd de beste zorg in die laatste fase?"*

Een mooie overdenking. En ik denk dat dat een vraag is die veel meer artsen zichzelf zouden moeten stellen.

Nico Terpstra, die jou heeft genomineerd, vertelde me het verhaal achter het inmiddels alom bekende manifest. En over de cruciale rol van je echtgenoot Bart, die je als klankbord en motivator heeft gesteund.

Toen je op een dag in mei 2018 met de oerversie van het Manifest van de West-Friese huisartsen op HaWeb aan kwam zetten (en ik begreep dat dat toen een analyse van knelpunten op de huisartsenpost betrof), waren de reacties niet alleen regionaal buitengewoon instemmend: hier zat waarschijnlijk héél Nederland op te wachten.

Mbv Nico en Bart is uit de commentaren het manifest geschreven. Dat is vervolgens op een bijeenkomst door 20 bezorgde collega's ondertekend en opnieuw op HaWeb geplaatst. VPH zag dat op 6 juni voorbij komen en wij hadden direct intern overleg wat wij met dit stuk konden via onze kanalen. We wilden hier iets groters mee doen.

Twee dagen later kwam via Nico ook het verzoek om het op onze website te plaatsen. Op 13 juni is dat gebeurd en (klein beetje op onze eigen borst kloppen) wij denken dat VPH de landelijke bekendheid van het manifest daardoor mede een boost heeft gegeven.

Een mooi manifest, waarbij enkele zeer cruciale zaken, die op redelijk eenvoudige wijze kunnen worden aangepast, duidelijk worden benoemd, en een advies wordt gegeven hoe het kan worden aangepast. Als zelfs maar een deel van het manifest kan slagen, zal dit zeker in werkdruk gaan schelen.

De deadlines die worden gesteld in het manifest zijn allen ruimschoots overschreden en wij zijn uiteraard benieuwd wat er daadwerkelijk is veranderd. En als er zaken niet zijn veranderd, wat is dan de consequentie van het verstrijken van de deadline (dat lezen wij niet in het manifest)? Er blijven natuurlijk zaken die niet meteen opgelost kunnen worden, ook niet met dit manifest. Maar wij hebben er alle vertrouwen in en willen je zeker motiveren om door te gaan met je werk! Daarom zijn we nu tenslotte ook bijeen.

Het NHG is sinds het manifest bezig om de omschrijvingen van symptoomcomplexen waarvoor mensen met spoed de huisartsenpost moeten bellen (en waarvoor niet!) op thuisarts.nl aan te scherpen. En dit doen zij, u raadt het al, in overleg met Danielle van Oostendorp.

Maar los van dit manifest: wanneer je jouw naam in de zoekfunctie van HaWeb intypt, dan kom je ook het nodige van jou tegen op allerlei fronten (onder andere een lezenswaardige reactie op een post van Ella Kalsbeek, u allen wel bekend) en enkele kanttekeningen bij een serie andere issues van (praktijkhoudende) huisartsen

Verder werd mij nog ingefluisterd dat je erg attent bent naar collega's, met presentjes, gedichten, liedjes. Je vertelde me gisteren nog dat je het best spannend vond vandaag, nou dat kan ik begrijpen.

We hebben vanavond voor alle zekerheid een karaokeset voor je geregeld. Doe er mee wat je wil, voel je niet verplicht, maar de verwachtingen zijn hoog gespannen.

Beste Danielle,

Deze prijs is een waardering voor jouw werk, maar meer ook een aanmoediging om daar -samen met collega's- mee door te gaan. En daarmee ook een voorbeeld te zijn voor anderen; namelijk dat het zin heeft om soms *nét* wat harder of langer te blijven roepen. Om *wél* je nek uit te steken. Om *wél* die "vervelende" vragen te blijven stellen in je hagro, zorggroep of regio. Maar ook om te blijven geloven in de uitspraak:

Diegenen die gek genoeg zijn om te denken dat ze de wereld kunnen veranderen, zijn diegenen die dat ook doen.